

Sygn. akt VII U 3764/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Dadej - Więsyk

Protokolant p. o. prot. sądowego Katarzyna Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015 roku w Lublinie

sprawy W. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 6 września 2012 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 3764/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 września 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił W. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż wnioskodawca nie legitymuje się 5-letnim okresem ubezpieczenia w ostatnim 10-leciu przed złożeniem wniosku o rentę oraz nie jest niezdolny do pracy (a.r.).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył W. M. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

W. M. ur. (...), posiadający wykształcenie średnie techniczne elektryk, ostatnio pracował do 2001 r. jako konserwator aparatury medycznej przez około 11 lat, pracował również jako operator wózka.

Skarżący był uprawniony do renty inwalidzkiej III grupy od 28.10.1995r., a następnie do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1.12.1998 r. do 31.03.2002 r. (t. I a.r.). Kolejne wnioski o rentę wnioskodawcy zostały rozpatrzone decyzjami odmownymi (k. 135 t. I a.r., t. III, t. V). Postępowanie dotyczące odwołań od decyzji kończyły się postanowieniami o umorzeniu postępowania lub wyrokami oddalającymi odwołanie (t.I, t. V wyrok z 23.02.2012 r. oddalający odwołanie od decyzji z 13 stycznia 2011 r.).

W dniu 28 czerwca 2012 roku wnioskodawca zwrócił się ponownie o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 1-2 akt ZUS). Po przebadaniu przez lekarza orzecznika ZUS w dniu 23 lipca 2012 roku został uznany za zdolnego do pracy, a po złożeniu sprzeciwu przez wnioskodawcę Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z 3 września 2012 roku podtrzymała orzeczenie Lekarza Orzecznika.

Zaskarżoną decyzją odmówiono wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na brak niezdolności oraz niespełnienie przesłanki legitymowania się 5-letnim okresem ubezpieczenia w ostatnim 10-leciu przed datą złożenia wniosku o rentę. Ustalono, że wnioskodawca ma wymagany 5-letni okres, udowodnił 4 miesiące i 20 dni (t. V a.r.).

Celem wyjaśnienia spornych okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy specjalistów: neurologa, kardiologa, urologa, endokrynologa (k. 10), chirurga naczyń, gastrologa, neurochirurga (k. 39), diabetologa, ortopedy (k.62) i psychiatry (k. 79).

Biegli specjaliści neurologa i kardiolog w opinii z 18.12.2012 r. i opinii uzupełniającej z 12.06.2013 r. rozpoznali u W. M. przebytą niewydolność krążenia mózgowego okolicy podnamiotowej (2005 r.), niewydolność bólową kręgosłupa szyjnego w następstwie zmian dyskopatyczno-zwyrodnieniowych, zmiany zwyrodnieniowo-wytwórcze oraz wielopoziomową protruzję tarcz międzykręgowych L2/L3, L3/L4, L4/L5, L5/S1, zespół bólowo-korzeniowy kręgosłupa L-S w remsj objawów korzeniowych, nadciśnienie tętnicze, i nie stwierdzili częściowej i całkowitej niezdolności do pracy.

Biegli po przeanalizowaniu dokumentacji medycznej i przebiegu leczenia wnioskodawcy wskazali, iż jest on leczony z powodu zespołu bólowo- korzeniowego kręgosłupa L-S. Wykonane badanie KT kręgosłupa potwierdza istnienie zmian zwyrodnieniowo-wytwórczych oraz wielopoziomowej protruzji tarcz międzykręgowych będących przyczyną zespołu bólowego kręgosłupa oraz okresowych objawów korzeniowych. Aktualnie w badaniu neurologicznym biegli nie stwierdzili objawów aktywnego klinicznie zespołu korzeniowego. Podnieśli, iż w okresach występowania aktywnych istotnych klinicznie objawów zespołu bólowo-korzeniowego kręgosłupa badany może wymagać leczenia farmakologicznego i rehabilitacyjnego. Obecny stan kliniczny badanego, w którym nie stwierdza się objawów ogniskowego uszkodzenia OUN i objawów korzeniowych nie narusza sprawności organizmu w stopniu powodującym uznanie niezdolności do pracy.

Kliniczne badanie kardiologiczne i analiza załączonej do akt dokumentacji medycznej, w tym Ekg pozwalają na rozpoznanie miarkowanego, niepowikłanego zmianami narządowymi nadciśnienia tętniczego. Układ krążenia jest wydolny, nie ma też powikłań naczyniowych naruszających sprawność organizmu. Choroba nadciśnieniowa w obecnym stadium zaawansowania wymaga leczenia farmakologicznego ale nie upośledza wydolności układu krążenia w stopniu sprowadzającym niezdolność do pracy (k. 22, 23, 52).

W opinii z 14.10.2013 r. biegli specj. chorób wewn. i gastroenterologii i biegły sądowy w zakresie chirurgii naczyń wskazali, że schorzenia z zakresu ich specjalności nie powodują rozstroju organizmu badanego, który powodował by niezdolność do pracy. Bezobjawowe poszerzenie aorty brzusznej, prawidłowe ukrwienie kończyn dolnych wymaga obserwacji, nie sprowadza jednak niezdolności do pracy. Choroba wrzodowa żołądka i przepuklina przeponowa sprowadza konieczność stosowania diety i systematycznego leczenia gastrologicznego. Nie sprowadza to jednak niezdolności do pracy (k. 58).

Natomiast specj. neurochirurg w opinii z 3.02.2014 r. uznała W. M. za częściowo niezdolnego do pracy od 03.02.2014 do 28.02.2015 r.

Biegła wskazała, że badany podał, że od około 12 lat ma dolegliwości bólowe kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego. Bóle kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego promieniują do lewej kończyny dolnej. Po przejściu około 200 m pojawiają się drętwienia palców nóg. W badaniu MRI kręgosłupa odcinka lędźwiowo-krzyżowego z dnia 08.03.2013 roku stwierdzono obecność zmian zwyrodnieniowo-wytwórczych oraz wielopoziomowe uwypuklenia dysków, w

przestrzeniach L3-L4, L4-L5 i L5-S1. U opiniowanego rozpoznano tętniak aorty brzusznej. Zaproponowano leczenie operacyjne wielopoziomowej choroby zwyrodnieniowej po ustaleniu dalszego postępowania odnośnie tętniaka aorty.

Biegła podniosła, że w badaniu neurologicznym przeprowadzonym przez biegłego sądowego neurologa w dniu 18.12.2012 roku nie stwierdzono obecności objawów korzeniowych. Orzecznicy ZUS w 2012 roku nie stwierdzali obecności objawów korzeniowych lub też opisywali słabo wyrażone objawy korzeniowe z odcinka lędźwiowo-krzyżowego. Obecnie w badaniu neurologicznym przeprowadzonym przez biegłą stwierdzono obecność zespołu korzeniowego z odcinka lędźwiowo-krzyżowego. Biegła zapoznała się z dokumentacją obrazową badania MRI i na podstawie tego badania i badania neurologicznego podzieliła opinię odnośnie kwalifikacji do leczenia operacyjnego choroby zwyrodnieniowej kanału kręgowego.

Po przeprowadzonym badaniu lekarskim, analizie dokumentacji obrazowej badania MRI biegła uznała, że zaawansowanie schorzenia kręgosłupa upośledza sprawność i wydolność organizmu badanego w stopniu powodującym okresową częściową niezdolność do pracy. Biegła uznała, że opiniowany jest częściowo niezdolny do pracy w okresie od dnia badania zleconego przez Sąd, czyli od 03.02.2014 roku do 28.02.2015 roku. Okres ten powinien opiniowanemu pozwolić na podjęcie odpowiedniego leczenia neurochirurgicznego (k. 66-67).

Również biegli specj. ortopeda, specj. chorób wewn., diabetolog, urolog, uznali częściową niezdolność do pracy wnioskodawcy od dn. 3.02.2014 r. do dn. 31.12.2015 r., z ogólnego stanu zdrowia.

Biegli wskazali, iż kliniczne badanie diabetologiczne i analiza załączonej dokumentacji medycznej pozwalają na rozpoznanie cukrzycy typu 2. Układ krążenia i oddechowy jest wydolny. Nie wystąpiły przewlekłe powikłania cukrzycy naruszające sprawność organizmu w stopniu sprowadzającym długotrwałą niezdolność do pracy. Przebieg choroby łagodny, stabilny. Opiniowany z powodu ostrych powikłań diabetologicznych (znaczących hypo lub hiperglikemii) nie wymagał pomocy doraźnej lub hospitalizacji.

W ocenie biegłej diabetolog, cukrzyca typu 2, przy uwzględnieniu stopnia zaawansowania, wymaga przestrzegania zaleceń diabetologicznych i leczenia farmakologicznego. Nie sprowadza częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy.

Biegli podnieśli również, iż badany leczył się psychiatrycznie ambulatoryjnie od 20.IV.2001 roku z rozpoznaniem nerwicy depresyjnej. Po raz pierwszy był leczony w Szpitalu (...) w okresie od 18.IV.2013 - 27.V.2013 roku z rozpoznaniem: uporczywe zaburzenie urojeniowe -otrzymywał duże dawki neuroleptyku, twierdzi, że nadał przyjmuje ten sam lek, nie przedstawia jednak dokumentacji dalszego leczenia. W trakcie aktualnego badania odwołujący nawiązał kontakt słowny, był prawidłowo, wszechstronnie zorientowany w jasnej świadomości. Nie uważał się za chorego psychicznie, a pobyt w szpitalu podawał jako „załamanie nerwowe” związane z działaniem lekarza w przychodni oraz lekarzami i pracownikami ZUS- u oraz innych nieznanymi mu osób, które w mieszkaniu zakładały raz aparaty podsłuchowe „pluskwy”, na co składał zażalenie do Prokuratury, obecnie nie ma podsłuchów, ale w dalszym ciągu będzie wyjaśniał tę sprawę. Biegli podkreślili, iż badany wypowiada urojenia prześladowcze, nie ma wglądu krytycznego w stosunku do swojej choroby, jest w sztywnym mało modulowanym nastroju. Wymaga dalszego leczenia psychiatrycznego i jest całkowicie niezdolny do pracy przynajmniej od 1.IV.2013, a niezdolność ta będzie trwała od końca 2015 roku (k. 93, 94).

W uzupełnieniu opinii biegła psychiatra wskazała, iż dostępna dokumentacja pozwala ustalić, iż w piśmie 15.04.2013 r. nastawienie paranoidalne wnioskodawcy miały charakter urojeniowy i w tej dacie można stwierdzić istnienie całkowitej niezdolności do pracy skarżącego (k. 101). Sąd pominął dowód z opinii biegłego endokrynologa (k. 62).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów niekwestionowane przez strony, które uznał za wiarygodne oraz opinie biegłych lekarzy sądowych przeprowadzone w sprawie. W wydanych opiniach biegli jednoznacznie stwierdzili, że niezdolność do pracy wnioskodawcy nie istniała w dacie złożenia wniosku o rentę. Częściowa niezdolność do pracy z powodu ograniczenia niezdolności ruchowej kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego

istnieje od dnia 3.02.2014 r. (od daty badania neurochirurgicznego) do dnia 31.12.2015 r, natomiast wnioskodawca jest osobą całkowicie niezdolną do pracy z powodu stanu zdrowia psychicznego od dnia 1.04.2013 r. do 31.12.2015 r.

Specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Odwołanie się przez Sąd do tych kryteriów oceny stanowi więc wystarczające i należyte uzasadnienie przyczyn uznania opinii biegłych za przekonujące (wyrok SN z 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, opubl. w LEX nr 151656). Wnioski środka dowodowego w postaci opinii biegłego mają być jasne, kategoryczne i przekonujące dla Sądu, jako bezstronnego arbitra w sprawie, dlatego gdy opinia biegłego czyni zadość tym wymogom, co pozwala uznać znaczące dla istoty sprawy okoliczności za wyjaśnione, to nie zachodzi potrzeba dopuszczania dowodu z dalszej opinii biegłych (wyrok SN z 21 listopada 1974 r., II CR 638/74, opubl. w OSP 1975/5/108). Wydane w sprawie opinie spełniają kryteria.

W świetle powyższych ustaleń odwołanie W. M. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. późn. 1440) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

jest niezdolny do pracy,

ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa

w art. 6 i 7 ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z ust. 2 przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Zgodnie z art. 58 ust 1 warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;

2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;

3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;

4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;

5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej. Zgodnie z art. 58 ust. 4 spełnienia powyższego warunku nie wymaga się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Pojęcie niezdolności do pracy zdefiniowane zostało w art. 12 cytowanej ustawy, który to przepis stanowi, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W niniejszym postępowaniu ustalono, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy od dnia 1 kwietnia 2013 roku. Wnioskodawca udowodnił łącznie 29 lat i 10 dni okresów składkowych i nieskładkowych (w tym 26 lat, 10 m-cy i 14 dni okresów składkowych i 2 lata, 1 m-c i 26 dni okresów nieskładkowych). W ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę, tj. od 29.06.2002 r. do 28.06.2012 r. na wymagany 5 letni okres ubezpieczenia, wnioskodawca udokumentował 4 miesiące i 20 dni. Natomiast w ostatnim dziesięcioleciu przed datą powstania niezdolności do pracy (1.04.2003-1.04.2013) skarżący nie udokumentował żadnego okresu składkowego i nieskładkowego.

Wnioskodawca nie spełnia zatem wszystkich przesłanek niezbędnych do nabycia prawa renty z tytułu niezdolności do pracy.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych przepisów oraz w oparciu o treść art. 477¹⁴§ 1 kpc Sąd orzekł jak w sentencji.